

20
ГОДИНИ

АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

ОТГОВОРНИЯТ БИЗНЕС - ЗА БИЗНЕС ПО ПРАВИЛАТА

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № *КИП-606-01-12*
дата *07.12.2016* г.

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, (02) 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изм. № 509/05.12.2016 г.

ДО
ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ ПРИ 43-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 602-01-79, внесен от Министерски съвет на 02.12.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Асоциацията на индустриалния капитал в България възразява срещу предложения законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, основно в частта § 2, с която в чл. 154 се създава нова ал. 2, която по същество разширява броя почивни дни и задълбочава проблема, чието решаване предложихме съвместно 4-те представителни работодателски организации до съответните парламентарни комисии (вх. № КИП 639-00-8/15.09.2016 г. и вх. № КП-628-00-7/14.09.2016 г.), а именно - да отпадне възможността, визирана в алинея втора, изречение първо, предложение последно, по силата на която Министерският съвет разполага с правомощието да размества почивните дни през годината.

Нашето общо мотивирано искане беше да не се сливат празници с уикенди (в случаите, когато празника се пада във вторник, сряда или четвъртък). Вместо възприемане на това резонно предложение, на практика се предлага увеличаване на почивните дни, без да се премахва възможността на МС да размества работните и почивни дни и да сменя вторник или четвъртък за събота. Във визираното по-горе общо становище до Комисията по правни въпроси и Комисията по икономическа политика при 43-то Народно събрание ние, 4-те НПРО предложихме да отпадне в чл. 154, ал. 2, изречение първо, предложение последно, а не да се добавят нови норми, които на практика ще задълбочат, вместо да решат констатирания проблем.

За нас е безспорно и доказано в практиката, че ефектите от т. нар. „сливане на празници“ са негативни, доколкото се нарушава комуникацията в реално време между бизнеса, институциите и партньорите в чужбина (почивните дни по календар се разминават в различните държави); възникват затруднения в отношенията с финансовите институции и се забавят плащания; при непрекъснатост на трудовия процес се увеличават разходите за работна заплата поради увеличеното заплащане на труда на официален празник; увеличените разходи за труд се отразяват себестойността на продукцията; увеличава се полагането на извънреден труд, намалява се продължителността на седмичната почивка (един вместо два дни), а това води до по-слаба ефективност и производителност на работната сила.

С изложените аргументи възразяваме срещу приемането на § 2, с който в чл. 154 се създава нова ал. 2, и вместо това отново настояваме за отпадане на чл. 154, ал. 2, изречение първо, предложение последно от КТ (правомощието на МС да размества почивните дни през годината).

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ
В БЪЛГАРИЯ

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ГЛАСЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

Изх. № 293-00-293
София 06.12.2016 год.

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда,
№ 602-01-79, внесен от Министерски съвет на 2.12.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с предложената промяна в Кодекса на труда, с която се цели освен преодоляването на недостатъците от разместването на почивните дни, да се гарантира равен брой на работните дни през всяка календарна година, според Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България по същество разширява броя на почивните дни и задълбочава проблема, който нееднократно е поставян от представителите на работодателските организации по повод предвидената възможност с решение на Министерският съвет да се обявяват за почивни и дните между отделни групи празнични дни и след това да се „отработват“. Практика, която се отразява негативно на производствения процес в предприятията – разкъсване на производствените графици, трудности в изпълнението на договорните поръчки и последващи от това неустойки, нарушена комуникация с чуждестранни партньори и държавни институции, както и увеличени разходи за труд.

Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България съвместно с АИКБ, БСК и БТПП внесоха в Комисията по икономическа политика и туризъм и Комисията по правни въпроси към Народното събрание обща позиция и предложение за отпадане възможността, визирана в алинея втора, изречение първо, по силата на което МС разполага с правомощието да размества почивните дни през годината (вх. № КИП-639-00-8/15.09.2016 г. и вх. № КП-628-00-7/14.09.2016 г.). Въпреки обединените ни усилия да убедим законодателя в правилността и обосноваването на отстояваната от бизнеса позиция, не постигнахме желаната от нас чуваемост и разбиране.

С предложената от МС нова ал.2 на чл. 154 от КТ се предлага промяна при ползването на празничните дни, когато официалните празници съвпадат със събота и неделя, като се предлага те да се ползват в първите работни дни след тях, с изключение на Великденските празници. Разпоредба, която по никакъв начин не предвижда отпадане на административната практика за сливане на почивните дни, а предвижда въвеждане на допълнителни почивни дни през годината, тъй като в законопроекта оспорвания от работодателите текст не е премахнат.

КРИБ поддържа досегашното си становище за отпадане на чл.154, ал.2, изречение първо, с което се премахва правомощието на МС да размества почивните дни през годината и категорично не подкрепя предложената нова ал.2 на чл.154.

От КРИБ настояваме през годината да се почива толкова дни, колкото са предвидени в ал.1 на чл. 154 независимо дали предвидените официални празници се падат през седмицата или в събота или неделя.

С уваж

Евгений Иванов
Изп. Директор и член на Управителния съвет

Deutsch-Bulgarische
Industrie- und Handelskammer
Германо-Българска
индустриално-търговска камара

Ausg. Nr./ Изх. №: 191/06.12.2016

13. 1586

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ
ЕХ № ПГ-616-01-22
ПОЛУЧЕНО НА 06. 12. 2016

ДО:
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
43^{ОТО} НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-ЖА ЗОРНИЦА РУСИНОВА
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-Н БОЖИДАР ЛУКАРСКИ
МИНИСТЪР ИКОНОМИКАТА НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

✓ КОПИЕ ДО:
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
43^О НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
43^О НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
43^О НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА
И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
43^О НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Deutsch-Bulgarische Industrie- und Handelskammer (АНК)
F. Joliot-Curie Str. 25 A
BG-1113 Sofia
Tel.: (00359 2) 8163010 / Fax: (00359 2) 8163019
E-Mail: info@ahk.bg / Internet: <http://bulgarien.ahk.de>
Beschluss Nr. 1/12.03.2004 des Sofioter Stadtgerichts,
Firmenakte Nr. 824/2004

Германо-Българска индустриално-търговска камара
ул. Фредерик Жолио-Кюри 25 А
1113 София, България
Тел.: (00359 2) 8163010 / Факс: (00359 2) 8163019
E-Mail: info@ahk.bg / Интернет: <http://bulgarien.ahk.de>
Решение № 1/12.03.2004 г. на Софийски градски съд,
фирмено дело № 824/2004 г

София, 06.12.2016 г.

Становище относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда относно неработните дни около официалните празници

Уважаеми дами и господа,

Германо-Българска индустриално-търговска камара изразява и подкрепя идеите и исканията на своите фирми членове и ги представява пред държавните институции и организации. Важни за бизнеса са адекватното адресиране на проблемите и последователното им решаване.

Планираното изменение в Кодекса на труда относно неработните дни след официалните празнични дни в България би означавало допълнителна тежест за действащите на местна територия предприятия. Ето защо с настоящото становище ние се обявяваме против този законопроект. При средно 232 работни дни годишно и 20 дни за отпуск тази промяна в закона би намалила добавената производствена стойност с 1,3%. При настоящия БВП разходите в резултат на тази промяна биха достигнали 1 млрд. лв. годишно. За действащите в България национални и международни, респективно германски предприятия тази промяна би довела до вреди, засягащи конкурентоспособността и инвестициите. Поради тази причина ние се обявяваме против планираната компенсаторна уредба, която предвижда първият работен ден след официален празник в събота или неделя да бъде почивен.

Заради увеличението на неработните дни и допълнителното им компенсирание, добавената стойност би намаляла. Като резултат от това общите икономически показатели биха се редуцирали. Броят работни дни са от решаващо значение за икономическите сектори като преработващата промишленост и търговията.

Празниците, когато се падат в събота или неделя, би трябвало да се отбелязват на точния ден. В Германия също има фиксирани и плаващи празници, които е възможно да се паднат в събота и неделя, но няма допълнително регулиране за тяхната компенсация. Служителите могат сами да решат дали да използват отпуск, за да сливат почивни дни с официални празници.

С изложените по-горе аргументи обръщаме внимание върху възможните негативни последствия за икономиката, заради което ние не подкрепяме така планираната промяна в закона.

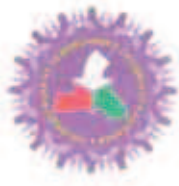
С уважение,

Тим Курт
Президент

Кармен Щрук
Зам. управител

Deutsch-Bulgarische Industrie- und Handelskammer (AHK)
F. Joliot-Curie Str. 25 A
BG-1113 Sofia
Tel.: (00359 2) 8163010 / Fax: (00359 2) 8163019
E-Mail: info@ahk.bg / Internet: <http://bulgarien.ahk.de>
Beschluss Nr. 1/12.03.2004 des Sofioter Stadtgerichts,
Firmenakte Nr. 824/2004

Германо-Българска индустриално-търговска камара
ул. Фредерик Жолио-Кюри 25 А
1113 София, България
Тел.: (00359 2) 8163010 / Факс: (00359 2) 8163019
E-Mail: info@ahk.bg / Интернет: <http://bulgarien.ahk.de>
Решение № 1/12.03.2004 г. на Софийски градски съд,
фирмено дело № 824/2004 г

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА КЪМ 43-ТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ**

На Ваш изх. № КТСП-653-08-33 от 05.12.2016 г.

СТ А Н О В И Щ Е

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда № 602-01-79, внесен от Министерски съвет.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

Във връзка със законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда № 602-01-79, внесен от Министерски съвет, с който внимателно се запознахме, изразяваме следното становище:

По параграф 1 от ЗИДКТ

Подкрепяме предложението за създаване на нова ал. 3 на чл. 128б от Кодекса на труда. Подробни аргументи сме изложили пред Комисията към НСТС.

По параграф 2 от ЗИД на КТ

Това предложение разглеждаме в светлината и в съответствие с чл. 84, т. 15 от Конституцията на Република България, т.е. в неговата принципна същност. От тази именно позиция не можем да приемем направеното предложение. Според нас, касае се за принципни въпроси, които следва да намерят своето принципно решение.

По наше мнение, като цяло, стои въпросът за мястото на чл. 154 в Кодекса на труда и неговото съответствие с посочената по-горе разпоредба на Конституцията. Прилагаме статия по въпроса, която е публикувана и на сайта „Де факто“. Писмо с аналогично на статията съдържание изпратихме (Изх. № 04-03-79/18.10.2016 г.) до министър З. Русинова с предложение да бъде иницирана законодателна промяна в КТ и принципното решаване на въпроса за официалните празници в съответствие с Конституцията. Отговорът на министър Русинова, обаче, не зачита нашите аргументи.

На следващо място, продължаваме да считаме, че предложението законопроект не отговаря на изискванията на чл. 19 и сл. от Закона за нормативните актове, които влязоха в сила от 04.11.2016 г. Съгласно тези изисквания, следва да се изготви т.нар. „предварителна оценка на нормативния акт“. Но такава не е приложена към законопроекта. Съдържащите се в т. 2 от мотивите към проекта на ЗИДКТ няколко тирета възприемаме не като оценка на въздействието, а като предварителна най-обща прогноза.

Не на последно място, учудване предизвиква и обстоятелството, че досегашната алинея 2 на чл. 154 КТ става алинея 3 и възможността за разместване от Министерския съвет на празничните дни не отпада.

С оглед евентуалното приемане на предлаганата нова ал. 2, считаме че няма място за съществуване на третата алинея, т.е. че тя следва да бъде отменена. Не намираме разумно обяснение на въпроса защо е необходимо досегашната ал. 2 на чл. 154 КТ да стане ал. 3 в контекста на предлаганите промени?

Според нас, необходимо е да отпадне правомощието на Министерския съвет за разместване на празничните дни. По наше мнение, липсват аргументи както от правна, така и от житейска логика, които да обосновават необходимостта да се запази правото на МС. **Какво представлява това право?** В действащата Конституция такова право не се съдържа. Липсва и акт на Народното събрание, приет в условията на новата Конституция, който да е създал това право. Откъде тогава МС черпи право да „размества почивните дни“? Отговорът е – от онзи персонален и числен състав на Народното събрание, който е приел през 1986 г. Кодекса на труда, в т.ч. и чл. 154, ал. 2 КТ при действието на отменената от 1991 г. Конституция!

Отделен въпрос е защо, в каква връзка, наред с празничните дни, се появяват почивните дни, които са друга категория на Кодекса на труда (вж. чл. 136 и чл. 153 КТ).

Даваме си сметка, че в някаква степен работниците и служителите, независимо чрез кой закон са уредени правоотношенията им, вероятно ще приемат това предложение. Още повече в законопроекта е заложено той да влезе в сила от 01.01.2017 г., **който забележете е неделен ден!** Тоест, влизането в сила на законопроекта решава и въпросът за деня 02.01.2017 г., т.е. този ден по силата на новата алинея ще е почивен, неработен, а не „неприсъствен“. Което пък, от своя страна, няма да наложи произнасяне на МС по действащата сега ал. 2 на чл. 154 КТ.

Добре се вижда, че предлаганата алинея носи в личен план повече неработни дни на работниците и служителите. В този смисъл можем да подкрепим предложението, но такава подкрепа ще е въпреки и против изразените по-горе принципни съображения.

Приложение: съгласно текста – 1 бр.

**ПРЕЗИДЕНТ НА КНСБ
ПЛАМЕН ДИМИТРОВ**

ЧХ/ВМ/ТТ

ПРАЗНИЧНИТЕ, ПОЧИВНИТЕ ДНИ - ОПРЕДЕЛЯНЕ, РАЗМЕСТВАНЕ, СЛИВАНЕ

Ежегодно, чрез медиите по темата се упражняват работодатели, синдикати и най-вече гражданството. Народните представители обикновено мълчат. А те са тези, които трябва да кажат „тежката,, си дума.

**I. Празничните дни са определени в чл. 154 от Кодекса на труда (КТ)¹.
Ерго, възниква въпросът – защо там, защо в този закон?**

Според чл. 1 КТ, ал. 1 *Този Кодекс урежда трудовите отношения между работника или служителя и работодателя, както и други отношения, непосредствено свързани с тях.* Очевидно е несъответствието на предмета на КТ с чл. 154, ал. 1 и ал. 2 КТ. **Отговорът на формулирания въпрос е – защото към ден днешен първоначалната редакция (от 1986 г.) на чл. 154 КТ, с двете му алинеи, не е променена по същество.** Възникващите циклично дебати по празничните дни и решенията на Министерския съвет, основани на чл.154, ал.2 КТ, са продукт на редакцията на текста още от създаването на КТ (ДВ. бр. 26 от 1.04.1986 г.), т.е. при и под действието на отменената Конституция на България. Тоест, редица обществени отношения и регулацията им от държавата, чрез правото са имали друга философия и обществено-политическа основа, отразени

---

¹ **Празнични дни**

Чл. 154. (1) **Официални празници са:**

- 1 януари - Нова година;
- 3 март - Ден на Освобождението на България от османско иго - национален празник;
- 1 май - Ден на труда и на международната работническа солидарност;
- 6 май - Гергьовден, Ден на храбростта и Българската армия;
- 24 май - Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост;
- 6 септември - Ден на Съединението;
- 22 септември - Ден на Независимостта на България;
- 1 ноември - Ден на народните будители - неприсъствен за всички учебни заведения;
- 24 декември - Бъдни вечер,
- 25 и 26 декември - Рождество Христово; Велики петък, Велика събота и Великден - неделя и понеделник, които в съответната година са определени за празнуването му.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 52 от 2004 г., в сила от 01.08.2004 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2010 г.) Министерският съвет може да обявява и други дни еднократно за национални **официални празници**, както и дни за честване на определени професии, дни за оказване на признателност, и да размества **почивните дни през годината**. В тези случаи продължителността на работната седмица не може да бъде по-голяма от 48 часа, а продължителността на седмичната почивка - по-малка от 24 часа.

в отменената Конституция. Впрочем, в нея правомощието за определяне на официални празници не е предоставено нито на Народното събрание, нито на Министерския съвет.

Впоследствие, при действието на новоприетата Конституция (1991 г.), чл. 154 КТ е допълван, но без промяна по същество, особено що се отнася до втората му алинея.

II. Действащата Конституция на РБългария (КРБ), чрез чл. 84, т. 15 постановява: „Народното събрание определя официалните празници;”

По наше мнение и предвид чл. 84, т.1² КРБ, по-скоро става дума за отделно решение на НС, а не за определянето им чрез закон. Решението също има задължителна сила (чл. 86, ал. 2 КРБ). Ефектът, последиците от решението ще намерят развитие и приложение в законите, чрез които ще се уреждат последиците от него в различни по своя характер и естество обществени отношения. Впрочем, вгледайте с в чл. 154, ал. 1 КТ. Алинеята няма вида и съдържанието на правна норма, характерна за закон, липсват характерните за правна норма хипотеза, диспозиция, санкция. Чрез нея се прокламират (провъзгласени, оповестени, обнародвани) определени дати, които по различни исторически, културни и други причини са обявени/определени за официални празници. Тоест, дори и в действащия си вид нормата на чл. 154, ал. 1 КТ има вида и характера на решение.

Няма пречка, разбира се, да се мисли и за приемане на отделен закон, но тогава ще изникнат въпроси относно неговия предмет и обществените отношения, които той ще регулира (вж. и чл. 3, ал. 1 от Закона за нормативните актове).

И накрая, от момента на влизането в сила на действащата Конституция (ДВ. бр. 56 от 13.07.1991 г.) Народното събрание не е приемало решение по реда на чл. 84, т. 15 КРБ. Тоест, запазило се е действието на приетия в условията на друга, отменената конституционна среда чл. 154 КТ. А това обстоятелство води към размисъл за наличие на хипотезата на параграф 3, ал. 1 от ПЗР³ на КРБ, предвид изричната т. 15, на чл. 84 КРБ.

III. На горния фон как изглежда втората алинея на чл. 154 КТ? Тази, която буди ежегодните дебати за сливането, отработването на празничните дни и разместването на почивните дни.

От текстът бликат, извира абсурди!

1. В противоречие с чл. 84, т. 15 от действащата КРБ и въз основа на неясно кой текст от отменената Конституция Министерският съвет може „... да обявява и други дни (извън определените в ал. 1) еднократно за **национални официални празници**, както и дни за честване на определени професии, дни за оказване на признателност ...”. Излишни са разсъжденията и коментарите. Досттъчно е да кажем, че е налице смесване и изравняване по компетенции на законодателната и изпълнителната власт. **Чрез алинея на закон!?**

² Чл. 84. Народното събрание:

1. приема, изменя, допълва и отменя законите;

³ § 3. (1) Разпоредбите на заварените закони се прилагат, ако не противоречат на Конституцията.

Текстът на алинея втора подлежи на отмяна по законодателен ред, ако някой се сети да инициира съответния законопроект, или чрез Конституционния съд, ако някой се сети да го пита?!

Онези, които са засегнати от съответните актове на МС, основани на чл. 154, ал. 2 КТ, биха могли да ги атакуват по съдебен ред с посочените по-горе аргументи. Конституционна опора за такава атака е чл. 5 КРБ.⁴ Толкова е просто – актовете на МС са приети въз основа на чл. 154, ал. 2 КТ, текст, който не намира опора в решение на НС, прието въз основа на чл. 84, т. 15 КРБ, чрез което да е предоставена възможност на МС да прави това, което Конституцията е предвидила, като изрична компетентност на НС!!!

2. Следващият абсурд е съществуващото във въпросната алинея право на МС да „...размества почивните дни през годината”. Що за право е това?

В действащата КРБ такава не се съдържа. Няма и акт на НС, приет в условията на новата Конституция, който да е създал това право. От къде тогава МС черпи право да „размества почивните дни”?! Отговорът е – от онзи състав на НС, който е приел през 1986 г. Кодекса на труда, в т.ч и чл. 154, ал. 2 КТ.

Отделен въпрос е защо, в каква връзка, наред с празничните дни се появяват почивните дни, които са друга категория на КТ (вж. чл. 136 и чл. 153 КТ).

3. Поставените от бизнеса въпроси за икономическата неефективност на критикуваните актове на МС повдига и въпроси относно тяхната аргументация. Няма яснота защо и въз основа на какви съображения различните състави на МС приема съответните решения за разместване на почивни дни и отработването им впоследствие. Забележете, това става в условията на допустима от чл. 154, ал. 2 КТ **правна възможност, а не задължение за МС. Той, МС, както може да размести, така може и да не прави съответното разместване.** Защо и кога го прави, с какви аргументи, социални или икономически, в услуга и за сметка на един или друг бизнес – не е ясно!

На това положение, практика и произтичащите от тях безмислени спорове, трябва да се сложи край. Но, не с проект за изменение и допълнение на противоконституционния (според нас) чл. 154 КТ, което е продължение на безумието, а с акт на Народното събрание, на което Конституцията е възложила това.

Чавдар Христов
Вицепрезидент на КНСБ

---

⁴ Чл. 5. (1) Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат.

(2) Разпоредбите на Конституцията имат непосредствено действие.